

Ennakkoratkaisukysymys

Onko SEUT 21, 45, 49, 56 ja 63 artiklaa sekä Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella ja asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY⁽¹⁾ 22 ja 24 artiklaa tulkittava siten, että maa- ja kiinteistöpolitiikasta 27.3.2009 annetun Flanderin hallintoalueen asetuksen 5 osassa käyttöön otettu järjestely, jonka otsikona on "Asuminen omalla hallintoalueella" [Habiter dans sa propre région; Wonen in eigen streek] ja jossa asetetaan tietyissä ns. kohdekunnissa maa-alueiden ja niille rakennettujen rakennusten luovuttamisen edellytykseksi se, että ostaja tai vuokraaja osoittaa, että hänellä on asetuksen 5.2.1 §:n 2 momentissa tarkoitettu riittävä side näihin kuntiin?

⁽¹⁾ EUVL L 158, s. 77.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Commissione tributaria regionale di Milano (Italia) on esittänyt 2.5.2011 — 3D I srl v. Agenzia delle Entrate Ufficio di Cremona

(Asia C-207/11)

(2011/C 211/26)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Commissione tributaria regionale di Milano

Pääasian asianosaiset

Kantaja: 3D I srl

Vastaaja: Agenzia delle Entrate Ufficio di Cremona

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko eri jäsenvaltioissa olevia yhtiöitä koskeviin sulautumisiin, diffuusioihin, varojensiirtoihin ja osakkeidenvaihtoihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 23.7.1990 annetun neuvoston direktiivin 90/434/ETY⁽¹⁾ 2 ja 4 artikla sekä 8 artiklan 1 ja 2 kohta esteenä nyt esillä olevassa asiassa Italiassa voimassa olevan kaltaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, eli 30.12.1992 annetun asetuksen 2 §:n 2 momentille, jonka mukaan siirtävältä yhtiöltä kannetaan veroa varojensiirron tai osakkeidenvaihtojen yhteydessä syntyneestä luovutusvoitosta, joka koostuu siirrettyjen osakkeiden tai osuuksien alkuperäisten hankintakustannusten ja markkina-arvon välisestä erosta, paitsi jos siirtävä yhtiö kirjaa taseeseensa tähän tarkoitukseen varatun vararahaston, joka vastaa varojensiirron yhteydessä syntyneitä arvonkorotusta?

⁽¹⁾ EYVL L 225, s. 1.

Valitus, jonka Internationaler Hilfsfonds e.V. on tehnyt 29.4.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-36/10, Internationaler Hilfsfonds e.V. v. komissio, 24.3.2011 antamasta määräyksestä

(Asia C-208/11 P)

(2011/C 211/27)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Internationaler Hilfsfonds e.V. (edustaja: Rechtsanwalt H. Kaltenecker)

Muu osapuoli: Euroopan komissio, Tanskan kuningaskunta

Vaatimukset

— Riidanalaiset toimenpiteet on kumottava ja asiassa on tehtävä lopullinen päätös, tai toissijaisesti asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen uuden päätöksen tekemiseksi

— komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja on Saksan lainsäädännön mukainen valtiosta riippumaton järjestö, joka toimii humanitaarisella alalla. Oikeusriidan taustalla on sen komission kanssa tekemä sopimus "LIEN 97-2011" lääketieteellisen avustushankkeen rahoittamisesta Kazakstanissa. Valittajan mukaan komission lokakuussa 1999 tekemä yksipuolinen päätös sopimuksen purkamisesta ja hankkeen lopettamisesta oli virheellinen.

Valittaja väittää, että se on sopimuksen purkamisesta alkaen pyrkinyt selvittämään, millä perusteilla komissio keskeytti sen ja Kazakstanin hallituksen mukaan tärkeän ja menestyksellisesti alkaneen hankkeen. Se epäilee väärinkäytöstä ja on sen vuoksi useissa menettelyissä Euroopan oikeusasiamiehen virastossa ja unionin tuomioistuimissa pyrkinyt saamaan komissiolta tutustuttavakseen kaikki asiaa koskevat asiakirjat asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (jäljempänä asetus 1049/2001) nojalla. Komissio on kieltänyt kaikkiin asiakirjoihin tutustumisen.

Valitus kohdistuu unionin yleisen tuomioistuimen määräykseen, jolla jätettiin tutkimatta valittajan kumoamiskanne komission 9.10.2009 tekemästä päätöksestä, jolla komissio kielsi uudestaan kaikkiin asiakirjoihin tutustumisen, ja veloitettiin valittaja korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin laski väärin kanteen nostamisen määräajan ja tulkitsi sitä virheellisesti.